

عنوان مقاله:

بررسی کارکردهای فراگیری ماشینی و هوش مصنوعی در امور حقوقی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زهره قیصری - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد حقوق مالکیت فکری دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر کاربرد مدل های فراگیری ماشینی و هوش مصنوعی در زمینه های مختلف امری اجتناب ناپذیر است. هوش مصنوعی به شاخه ای از علوم کامپیوتر اطلاق می شود که با خودکارسازی رفتارهای هوشمندانه در ارتباط است. به طور کلی اصطلاح هوش مصنوعی در جهت تشریح سیستم هایی به کار می رود که هدف آنها استفاده از ماشین ها برای تقلید و شبیه سازی هوش انسانی و رفتارهای مرتبط با آن است. از جمله رشته هایی که اخیرا هوش مصنوعی جایگاه ویژه ای در آن یافته است علم حقوق است. امروزه می توان بخش مهمی از تکالیف و وظایف حقوقی محول شده به وکلا و حقوقدانان را به الگوهای فراگیری ماشینی و هوش مصنوعی واگذار کرد. از جمله این وظایف می توان به پیش بینی کمی حقوقی، کشف رابطه ی پنهان داده های حقوقی، پردازش عادلانه موضوعات حقوقی و طبقه بندی خودکار مدارک و داده های قضایی اشاره کرد. البته این امر منوط به پذیرش محدودیت هایی است که هوش مصنوعی با آن روبه رو است. به عنوان مثال، انجام بخشی از امور حقوقی نیازمند به کارگیری توانایی شناختی سطح بالا و هوش بشری است و هوش مصنوعی کاربرد چندانی در آن نخواهد داشت. در مقاله اخیر سعی شده است تا با روش تحلیلی توصیفی کاربرد الگوریتم های هوش مصنوعی در انجام امور حقوقی و البته محدودیت های این کاربرد مورد بررسی قرار گیرد. رویه مرفته به نظر می رسد به منظور انجام تکالیف و وظایف حقوقی به صورت مناسب، ترکیب عملکرد ماشین و بشر بهتر از جداسازی و رویکرد یک جانبه ی هرکدام از آنهاست.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، حقوق، خودکارسازی، پیش بینی حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823509>

